

és ha ez nem használt, a legtöbb esetben királyi biztosok, karhatalom, sőt még szuronyokkal is keresztül vitte akaratát.

Távol legyen tőlem, hogy ezért akár az ellenzéket, mely hazánk történelmének lapjain oly fényes nevet vívott ki magának, akár a kormányférfiakat vádolni akarjam, én megvagyok győződve, hogy a kormány (mint mindenkor) most is megkísértendi jogkörének tulterjesztését, az ellenzék pedig az elvek fegyvere mellett a gyűlölet nyiláival, az elkeseredés kiméletlenségével fogja ostromolni azt.

A képviselőház ülése.

Budapest decz. 7.

Elnök: Bemutaja Szilágyi Dezső elnök levelét, melyben a Ház elnökségéről lemond.

Rakovszky István: Hát ezt is kimarták! (Zaj a bal- és szélsőbalon és felkiáltások: Halljuk a levelet!)

A lemondó levél.

Molnár Antal jegyző felolvasta Szilágyi lemondó levelét, mely így szól:

Nagyméltóságú Aelnök ur! Évek előtt, amidőn a Ház akarata az elnöki állásra emelt, a Ház előtt elmondtam, hogy nézetem szerint mik az állással járó föladatok és az ezzel összefüggő kötelességek.

Igyekeztem azokat legjobb erőm szerint teljesíteni. (Igaz! Ugy van! balfelől!)

Helyesen-e, — a fölött a döntés másokat illet, benn a Házban és künn az országban. Föladatom teljesítésében döntő befolyást ehatározásomra semmi oldalról sem fogadtam el. (Igaz! Ugy van! balfelől.) Ezt kívánta az elnöki szék függetlensége.

Ezzel a függetlenséggel az a kötelesség van összeforva, hogy az elnök nyugodtan és szorgos szemmel vizsgálja meg, olyan-e még állása és megvannak-e még a szükségsszerű föltételek arra, hogy föladatához a siker reményével nyulhasson? Ennek meg-

ítélésében önönmeggyőződése az irányadó, mert a felelősség is egyedüli őt terheli.

Meg kellett győződnöm arról, hogy állásom többé nem ilyen, hogy feladataim teljesítéséhez nem egy föltétel hiányzik.

Ily viszonyok között nem szabad állásomat megtartani. Ezért tisztelettel bejelentem lemondásomat és kérem a Házat, fogadja el. (Fölkialtások balfelől: Nem fogadjuk el!)

Fogadja a Ház meleg köszönetemet a kitüntetésért és azért a támogatásért, melyben a Ház minden oldaláról részesültem; fogadják azért az elnézésért is, melyel hibáim és fogyatkozásaim iránt viseltettek. Nem pusztá szözlásmód, midőn ezeket mondom; nem az a kérelem sem, hogy tartanak meg jövőre is jóindulatukban és szíves emlékezetükben, (Élénk éljenzés és taps a bal- és szélsőbaloldalon. Éljenzés jobbfelől.)

Fogadja Nagyméltóságod is, valamint választott tisztársaim támogatásukért és barátságukért halámat és köszönetemet. Szilágyi Dezső. (Nagy zaj a bal- és szélsőbaloldalon.)

Az aelnök.

Elnök: T. Ház! Csendet kérek! Azon 2 év alatt, amely alatt az önök bizalmából e helyet elfoglalom, igyekeztem úgy a tanácskozások vezetésének szellemében, mint a házszabályok kezelésének módjában magamat az elnök urhoz tartani. (Hosszantartó éljenzés a bal és szélsőbalon.) Ily körülmények közt azt hiszem, az igen t. Ház természetesnek fogja találni, hogy midőn az elnök ur lemond, én sem kívánok tovább ezen a helyen maradni.

Bartha Miklós: Maradjanak mind a ketten. (Élénk helyeslés a bal és szélsőbalon.)

Elnök... és kérem a Házat, hogy állásomtól felmentsen. Kell ezt tennem más okból is, mert azt hiszem, tartozó kötelességem is a Ház új elnöke iránt az, hogy mellette oly aelnök legyen, a ki mindenben vele egy szellemben kezelje a szabályokat. (Ugy van! balfelől.)

T. Ház! Ha formászerűleg még most nem

jelentem be lemondásomat, annak oka az, hogy tisztársam fekvő beteg.

Már ez a tekintet is kényszer arra, hogy a mig más nincs, — a ki az elnöki teendőket végezhesse, megmaradjak addig ezen a helyen. még a Ház új elnököt választ. (Helyeslés. Természetes, hogy a mint az új elnök meg van választva, formászerűleg is beadom lemondásomat, azonban, hogy az új elnök megválasztásáig hivatalomat viselhessem, arra nézve kérem a ház minden oldalának szíves támogatását, mert ha a Ház minden oldaláról való e támogatásban nem részesülhetek, akkor természetes, hogy még addig sem vihetem tiszteletet. Midőn tehát kérem a Ház szíves támogatását minden oldalról, bátorkodom kérni első sorban azt, méltóztassék Szilágyi Dezső elnök urnak lemondását tádomásul venni. (Felkiáltások a bal és szélsőbaloldalon: Nem vesszük!)

Az elnök és az ellenzék.

Kossuth Ferencz, T. Ház! Azok közé tartozom, a kik ellene szavaztak Szilágyi Dezső megválasztásának. Tettem ezt azért, mert köztudomásu, hogy ő 67-es alapon áll. De minthogy a Ház elnökének tökéletesen párton kívül kell állania és pártatlannak lennie (Ugy van! a bal és szélsőbaloldalon) és minthogy Szilágyi Dezső bebizonyította elnökségének egész tartama alatt, hogy ő pártatlan (Ugy van! a bal és szélsőbaloldalon) a házszabályokat olyan igazságosan alkalmazta és oly fokra emelte az elnöki tekintélyt, a milyenen ezelőtt nem volt (Zajos helyeslés és éljenzés a bal és szélsőbaloldalon) és minthogy magában abban a tényben, hogy ő most lemond, akkor, mikor az ország határan nehézfelhők tornyosulnak, lemond ő, kiben a kötelességérzés igen magas foka van kifejlődve, mondom magában a tényben óriási veszélyt látok az országra nézve: (Ugy van! a szélsőbaloldalon) úgy a magam, mint a körültem ülő párt nevében kijelentem, hogy mi a hozzozza nem járunk, hogy Szilágyi Dezső a zelnökiszetet elhagyja

Hiuság vására.

— Karcz. —

A «Debreczen» tárczája.

A jó férj olyan, mint a rendes katona, amint hallja az ő esti czapistrángját, a 8 óra-ütést, szalad haza laufsritube — hacsak paszszirsajnt nem kapott az othoni édes lelkem kommandánsomtól.

Ennélfogva nem csodálkoztam, hogy csupa vágató alakokkal találkoztam az utcán. Reguláris férjekre ismertem valamennyiben. Tisztelem az erkölcsüket!

Mert nem kis feladat az, mikor az embernek legjobban csuszik a friss csapolású Dréher, vagy legszebben kezd festeni a blatt a casinóban: akkor erre a 8 óras mementóra egyszerre kirugni maga alól a széket, otthagyni az árpa habzó levét, a legkecsgetetőbb a zvik parthiet s elfutni, mint a versenyparipa, világgá.

Mindezt csak azért, hogy odahaza megpirult már zsirjában a krumpli, porhanyóssá puhult a marhaszelet. De hát rőndnek muszáj lönni. Mivé lenne a családi boldogság, ha a marhaszeletet a tulesülés stádiumába juttatná a késedelmes férj.

Ah azok az elégett vacsorák! — Ezek szolgálnak az ő haragos serczegésükkel nyitányul ahoz a melodramákhoz, melyeknek vátopör a finaljuk. Csak jól meg kell hallgatni, mikor az ilyen 8 órán túl is sültős Penateseim korcsában tanyaznak, ho-

pecsenye elkezd a lábas fenekén husnyelven perorálni — azon a keserves, siránkozó, szemrehányó hangon, melyet a felületes megfigyelés egyszerűen serczegésnek nevez.

Pedig az a pecsenye beszél, vadol, sopánkodik, jóslatokat mond: Hej, nem jól mennek itt a dolgok!

Régen volt az, amikor én szép p rosan kerültem az asztalra, amikor még én reám vártak s én nekem kellett itt a lábós fenekén unatkoznom.

Talán épen huszadszor emeli le ma rólam a földöt az én lelkem háziasszonyom s ha nem csalódom: mintha nedves volna a szemem. Lehet, hogy onnan cseppent le az a pár vizcsepp, melyet sósnak találtam. Hja, talán ma este ismét egyedül vacsorálunk, ami annyit jelent, hogy bevisznek, azután megint kihoznak s a szakácsné s fűrvézer őrmester lakik jól velem! — Uram isten, hová fog ez vezetni?

Imigyen elmélkedik a késői pecsenye az ő levében. Ne hagyjátok őt sokáig így susto-rogni, még kevésbbé engedjétek át fűrvézer őrmesternek martalékául, óh férjek, mert a kárba ment pecsenye megboszulja magát rajtatok s utódaitokon, egész a negyedikiglen.

Ami engem illet, az én pecsenyém beszélhet akármit, akkor megyek vacsorálni, mikor nekem tetszik. Mert hát az én Lares-

késői megjelenéssel legfőlebb magamnak ártok, amennyiben a lábas feneké jut osztályrészemül s hat lábú, három fejű, teljes melltelenségben sinlódó paprikas csirkével hagyom magamat jelfőzni.

De hát már az ilyen hármassfejű csirkek s egyéb Barnum muzeumába való csoda-ételek a gargon-élet különös élvezetei közé tartoznak. Inkább várjon én rám akár egy tizenkétféjű csirke, mint egy olyan agyfejú sarkány, minő egyik-másik embertársam oldalbordájának nevezeti magát.

Szegény barátom, te, aki jóllaktál a vendégli csirkekkel s megházasodtal: ugyan mit nyertél ezzel? Mindenesetre valamivel többet egy csirkenél: egy libát, hanem azt nem te eszed meg, ő fog megenni téged. Retténetes sors!

Mert mikor házasodunk, akkor ezt abban a fanatikus meggyőződésben tesszük, hogy anygalt csiptünk el szárnyánál fogva. Hát hiszen megtörténhetik néha ez is. Ismertem asszonyokat, kiknek lelke egy perccenttel sem volt kevésbbé fehér, mint akarmelyik első osztályu anygale s szívében annyi volt a jószág, megjelenésén annyi báj, hogy azok által szárnyak nélkül is fölénk emelkedett.

Csak hogy nem mindenki liferál ilyen üdvösséges, szolid, drága portékát. Igaz, hogy valamennyi menyasszony, az mind fehér, az oltár előtt: mint a Jungfrau hava, hanem ezt a szeplőtlen tiszta báj rőf számra mérik akár-

és kéri a Ház at, ne vegye le a mondatát tudomásul. — (Élénk helyeslés és éljenzés a bal és szélső, baloldalon) És azt a reményt is kifejezzük, hogy ha Szilágyi Dezső lemondását a Ház tudomásul nem veszi, a t. alelnök ur kegyes lesz helyét megtartani. (Zajos helyeslés és éljenzés a bal és szélsőbaloldalon)

Ezután felszólalt még Szilágyi érdemeit méltatva Polónyi Géza, aki szintén azon óhájának adott kifejezést, hogy úgy Szilágyi Dezső elnök, mint az alelnök maradjanak meg továbbra is az elnöki széken.

Nagy vihart provokált később báró Bánffy Dezső miniszterelnök felszólalása, melyben valami nehezen a nagy zaj közt kifejezte az iránti kívánságát, hogy az elnök ökök lemondását vegye tudomásul a ház és intézkedjék a jelen ökök megválasztása iránt.

Bánffy ismételtlen jelét adta furfangos konokosságának és méginkább megerősítette azt a gyanút, hogy a »Berliner Tageblatt«-ban ő támadta meg és hurcolta meg csufosan Szilágyi Dezsőt. Ismét pofonveréssel fenyegették az erkölcsileg koldusbotra jutott miniszterelnököt . . . még megérjük, hogy meg is kapja a pofont, — úgy látszik más eszköz nem fog rajta.

A vitában Apponyi Albert gróf is felszólalt s Szilágyi Dezső érdemeinek méltatása ezzel mintegy még lett koronázva,

Indítványozta végül gróf Apponyi Albert hogy kérje fel a ház egyhangulag Szilágyi Dezső elnököt s vele együtt az alelnököt is, hogy lemondásukat vonják vissza, mondja ki egyhangulag a ház, hogy az elnöki lemondásokat tudomásul nem veszi. Ezen indítványt az elnök a ház elé terjesztette, szavazás végett; a ház pártkülönbség nélkül — az összes jelenlevő képviselők egytől-egyig mind hozzájárultak Kossuth Ferencz és gróf Apponyi Albert indítványához.

Bánffy Dezső miniszterelnök indítványát tehát a parlament pártkülönbség nélkül leszavazta — egyetlenegy lélek sem volt, aki a

snizterelnök indítványát magáévá tette volna.

Az ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után elnök az ülést 11 óra 40 perczkor bezárta.

A mai ülés hatása.

Bánffy Dezső báró miniszterelnök a leg-súlyosabb parlamenti vereséget ma szenvedte, amikor az egész Ház egyhangulag leszavazta.

— A világ minden más parlamentjében egy olyan jelene, mint a milyen ma a magyar képviselőház üléstermében lejátszódott, maga után vontatna azt, hogy a kormány egy pillanatig sem maradt volna helyén, — Bánffy báró azonban újabb kibúvót keresett. A képviselőház üléséről szóló tudósításunkban ismertettük, hogy miként keletkezett ez a szituáció, melyben egy báró Bánffy által elfogadot elnöki javaslattal szemben az egész Ház — beleértve az összes minisztereket is (a folyosón evő Bánffy kivételével) azt határozta hogy felszólítja Szilágyi Dezsőt lemondásának visszavonására. — A jelenet egyenesen történelmi jelentőségű volt. — Mindenki átértette ennek az eseménynek rendkívül súlyos voltát, a legfájdalmasabban maga a miniszterelnök, — ki midőn értesült erről a váratlan fordulatról — dühösen felkiáltott.

— Hát már mindenki elvesztette a fejét odabenn!

Ezzel berohant a terembe és ott padrólpadra szaladva, szemrehányásokat tett a főbb embereknek:

— Minek csináltátok ezt?! Ez örütség volt. Ezt le kell rotálni.

Bánffy dühében összecsapta kezeit és minisztertársaival ott a teremben idegeskedett. Ez az idegesség átcsapott Darányira is, ki kisértvén a folyosóra, ott Polónyi Géának nagyon izgatottan magyarázta, hogy a mi történt, az nem Bánffy dezavválása, mert az Bánffy tudtával történt.

A kormánypárton egyszerre nagy kavardás állt be. Az enöki szoba előtti folyosókon nagy csoportok keletkeztek, melyekben elenken vitatták meg, a teremben történeteket.

Az egyik csoportban gróf Tisza István

próbálta kapacitálni, gróf Andrássy Tivadart ki nagyon nyugodtan jelentette ki, hogy ennek az eseménynek semmiféle más értelmet adni nem lehet, mint a mi benne nyilvánosan mutatkozik.

Láng Lajos mai magatartása különben minden komoly politikus teljes elismerését nyerte ki. Láng ma a legsúlyosabb helyzetekben is ura maradt a Ház méltóságának és megtudta annak tekiütélyét a legviharosabb jelenetek alatt is őrizni.

Azzal, hogy Bánffyké terroristikus kívánalmainak nem tett eleget, valószínű, hogy magára zudította a Gajáriak haragját, de ezért talán megvigasztalja őt az a tudat, hogy egész viselkedése magához és a Házhöz méltó volt, és ezzel kivívta magának valamennyi komoly politikus elismerését és becsülését.

Színház.

Heti műsor:

Pénteken újdonságul először »A hálókocsik ellenőre.

Szombaton: Ugyanaz.

Vasárnap délután; »A gimesi vadvirág.

Este újdonságul először: »Talmi herczegnő.« nagy operett.

A gascognei nemes.

Hosszas pihenés után tegnap este ismét hallottuk Suppé bájos, gyönyörű: vig operáját, »A gascognei nemes«-t. A reprise iránt a bérlő közönségen kívül csak nagyon kevesen érdeklődtek, ami leginkább annak tulajdonítható, hogy a közönség nem bizik énekes személyzetünk képességében. — Készséggel konstatáljuk, hogy a tegnapi előadás szépen sikerült. A szerepiők egytől-egyig ambícióval énekeltek és érvényre tudták juttatni szerepüket. Különösen szépen sikerült a III. felvonás fináléja, mely a egész operát legkimagaslóbb részét képezi.

A czimszerepben Mezey Andor igazi sikert ért el. A legnehezebb részeket könnyedén, biztonsággal énekelte. Nagy zenei intelligenciával bíró színész, ki mindenkor hasznavehető tagja lesz a társulatnak. Ép ezért sajnálattal értesülünk arról, hogy a jövő szonra Pécsre, Tiszay társulatához szerződött. Elismertük mi midőn, hogy intelligens, nagy zenei tudással rendelkező opera és operett

melyik divatkereskedésben. Ezt a kelmebeli anyaiságot másnap beakasztják a garde-robe-ba az új menyecske pedig egy szép napon azokat a szép, keskeny, piskóta kezelt, amikkel remegve tartotta a menyasszonyi bokréta, oda-csapja két oldalát a csipőjére s rágyújt Isten igazában Kukliné prédikációjára, hogy csakugy porzik bele a ház, mint nyári zápor közben az országot.

Efféle kontemplációk közt néztem a 8 órai nagy tatárfutást, miközben egy divatkereskedés kirakata előtt vitt el az utam.

Hadd várjon az a háromfű csirke, álljunk meg, nézzük és okuljunk; volt is mit és min. — Egy kissé körünéztem, nehogy valaki rajta kapjon ezen az indiskréta kíváncsiságon.

Ara-készlet . . . E sokatmondó értelem feketélt le egy tábláról. Nekem úgy tetszett, mintha nem illenék nekem ezeket a dolgokat így apróra bámulnom. De én Istenem, mikor ki van téve a világ szemelattára! . . . Miért legyen én tartózkodóbb, mint az, aki viselni fogja azt a . . .

De hát miért ne írjak én schockinget, a mikor az, a mit itt látok magam előtt, az valójában sok ing. Rossz szójatek, de az én jó Czenczi nénem meg majd még rosszabbat mondana, ha látná ezt a sok azép finomságot, külső, belső, alsó, — felső viselésre szánt, részben meg nem nevezhető czik-keket.

De hát Czenczi néni nem érti a mai kort. — Ős lény ő, abból a világból, a mikor még a menyasszony kelengyéje afféle mystikus titok volt, a melyről csak elejtett szó után tudott más is a benső rokonságon kívül.

Zárt ajtók megett, halk, csaknem ünneplés beszélgetések között készült, mintha oltárterület himeznének a zárda szent női. A kit a szeretet kapcsolt a leendő asszonyhoz, az mielőtt eljött, hogy szíve legjobb kívánságait mint valami láthatatlan amuletet, bele himezze, varrja a kelengyébe. Meg volt adva annak a kelengyének minden darabja, minden öltése De különös egy romantikus kor volt is, az a régi.

Ha aztán meg volt minden, a mi nélkül egy leány nem lehet asszonyynya a tisztességes polgári fogalmak szerint; minden köteg rendre számlálva az édes anyakéztől, átkötve színes szalaggal: nem jutott abból még csak egy párnahaj csücske sem a világ kandi szeme elé. Titok volt az is, mint a menyasszony egész lénye, idegen szem érintésétől éppen olyan szepőtlen, mint maga az immaculata hajadonság az ő leplezetlenségében.

A nyilvánosság mai szép korszakában nem értjük e naiv mult gyermekes félszégességét. A menyasszonyról mértéket vesznek és azzal a gyár nagy sebbel lobbalt ellátja minden szükséglettel. Amin a rokonság fel évig

elszöszmötölt, azt a gép az ő tüneményes dologbirásával megcsinálja pár nap alatt. Aztán az a mértani szabatosság, tiszta munka, egyik öltés hajszálnyira olyan mint a másik, ököleletes összhang a rokonfajta darabokban.

Meg lehet győződve a felől, mert ma már nincs divatja a régiek kicsinyes szegénylőségének. — A menyasszony egész menyecske mivótában ott van előttünk a kirakataban, nem személyileg, hanem képviselve mindaz által, a mivel asszonyi pályafutását megkezdte.

Megszámlálhatod ingeit, rendre birálgathatod ezek himzését a mellén és vállon. Ha éppen tetszik, tapogathatod a fodros alsók szövetét, valjon elég finomak-e a gyöngéd tagokhoz. Ezek itt a pongyolák, ez a fésülködő köpeny, ott hosszú és rövid harisnyák, ha kedved van, tanulmányokat tehetsz rajtuk és így tovább.

Nem tudom, hova sodornak e zabol tlan gondolatok, ha e pillanatban mellem nem top-pant egy gesztenyebarna, tizenégytavaszos aratatlanság a szülője karján.

— Nézd mamám, szól a kicsike, nyuszt menyét-muffjával — a kirakat üvege felé bökkve, milyen szépen csipkézett nadragok azok . . .

E naiv elragadtatás magamhoz térített. Mint akit a kulcslyuknál leskelődve kaptak, elszégyeltem s e hordtam magam. I—1.

énekes s ha voltak olyanok, kik ezt is kétségbe vonták, úgy egész határozottsággal kijelentjük, hogy azokban az urakban több volt a tudatlanság, mint a zenei érzék. Helytelen volt az igazgatótól, hogy Mezeit elbocsátotta, holott nagyon jól tudta s tudjuk mi is, hogy bajosan hozhat nekünk jobb baritonistát.

Karacs a herceget tiszta, csengő tenorral énekelte. Ugy szintén dic éretet érdemel Szentes is, ki a kormányzót józsi humorral játszotta.

A nő-zereplőket Serfőzi Zseni és Kallay Lujza képviselték. Mindketten kedvesen, kifogastalanul énekeltek. Hogy a karis kivételképen derekasan műödött az főleg Vicsze karmester érdeme, ki az operát betanította s biztosan kezelte a dirigáló pálcát.

Az élvezetes előadás harmónikus összhangját nagyban megzavarta az a kellemetlen dolog, hogy a közönség, midőn a vaskordinát harmadszor is lebecsülték, távozni készült a színházból, mivel a színlapon tévesen 3 felvonásnak volt jelezve az előadás. Eddig elhallgattuk, hogy a színlap folyton hemzsegett a legképtelenebb sajtóhibáktól, de midőn a közönséget megtevésztő hibák kerülnek a színlapra azt már nem hagyhatjuk szó nélkül, hanem megrójuk érte Bartha titkár urat, ki a színlap correcturájával van megbízva. Egy kissé több figyelmet és gondosságot kérünk, hogy a tegnapihoz hasonló botrányos esetek ne ismétlődjenek.

f. m.

Táviratok.

A szabadelvűpárt bomlása.

Budapest, decz. 8. A szabadelvűpártból eddig 11 képviselő lépett ki, köztük az Andrássyak. Hir szerint kilepnek: gr. Csáky Albin, Hieronymy és Szilágyi Dezső is, a kiket számosan fognak követni a szabadelvű képviselők között.

Kilépett képviselők.

Budapest, decz. 7. A szabadelvűpártból a következő képviselők léptek ki: Bathányi Lajos, Andrássy Gyula, Andrássy Tivadar, Szechenyi Aladár, Szaray Gábor grafok; Perényi Zsigmond báró, Chorin Ferencz, Enyedy Lukács, Emmer Kornel és Doboczky.

A német trónbeszéd.

Páris, decz. 7. Vilmos császár tegnapi trónbeszéde bölcsen megfontolt, csaknem demokratikus szellemű athatott és nem főnhéjazó beszéd. Csak azt sajnálja, hogy a császár kijelentette, hogy a készülő konferenciának tárgya a dolgok mai rendjének főtartása lesz. A z Ecarr azt mondja, hogy Vilmos császár az angol államférfiak közeledését nem méltatta válaszára s ez a halgatás jellemző.

A Dreyfus-Picquart-ügy.

Páris, decz. 7. A Gaulois értesülése szerint, Freyeren hadügyminiszternek Loew semmitőszeki előkkel való értekezése a titkos iratesomó közlése tárgyában eddigelő érdemnyre nem vezettek, mert Loew a bán véleményben van, hogy Nornard ügyvéd utoktatására nézve nem vállalhat kötelezettséget.

Az Aurose szerint Gailliet tábornok kihallgatása alkalmával Picquart kitűnő szolgálatairól és Barras tábornok Dreyfus lefokozása előtt mondott eme szavairól: »Ártatlan embert készültünk lefokozni, — tett vallomást. A Figaro bizonyosra veszi a Picquart-pör tárgyalásának elhalasztását.

Khina.

London, decz. 7. A Reuter-ügynökségnek jelentik Pekingből tegnapi kelettel; Gerard francia követ a cungi-jamennek ultimátumai adott át, amelyben az a fenyegetés foglaltatik, hogy ha a szucsvani lazadók fogságában levő francia hiteletűt 10 napon belül szabadon nem bocsátják, akkor a francia csapatok parancsot kapnak a határ átlépésére.

Török dolgok.

Konstantinápoly, decz. 7. A nagy katonai tanács a Jildiz palotában többször helenként ülést tart a Macedoniában és Jemenben alkalmazandó katonai rendszabályok tárgyában.

HIREK.

Olvasó közönségünkhöz!

Lapunk mindazon pártolót — olvasót — barátait a kik a jövő 1899 évre lapunkra előfizetni kívánnak, — felkérjük, hogy ez iránti szándékukat egy levelezőlap útján, vagy szóval a kiadó hivatal tudomására juttatni sziveskedjenek, — amennyiben ahhoz igényt akarnak formálni, hogy részükre a »Debrecezen«-t ebben az egész hónapban tiszteletből ingyen megküldjük. A »Debrecezen« szerkesztősége.

* **Időjárás.** A légnyomás maximuma a Kárpátok vidékén kisebb területre húzódott össze. minimuma pedig a skót és angol pest-vidéket érinti. Jóllehet az idő Európaszerte jobbra borul vagy ködös, lecsapodások mégis csak Észak-Európában fordultak elő. A hőmérséklet eloszlása szabálytalan.

Hazánkban a ködös es nyirkos idő egyre tart. Gyöngye ködleszállásnál egyéb csapadék nem volt. A hőmérséklet keveset süllyedt.

Jóslat; Továbbra is csöndes, ködképződésre hajló idő várható, fagyponot körüli hőmérséklettel.

Hőmérséklet: Budapest 1, Ógyalla 0,6, Szeged 1,0, Kolozsvár 1, Zagrab 5,4, Bécs 1,9, Berlin 2,3, Paris 3,3, Róma 0, Szent-Petervár 0, Konstantinápoly 0,9.

* **Jószág tánczestély.** A jószág ifjuság tegnap este tartotta meg első tánczestélyét. Az estély meglehetősen sikerült, dacára annak, hogy az ifju rendezőség sokkal több gondot és figyelmet is fordíthatott volna egy rendezésre, mint az estély sikereinek minden tekintetben való emelésére.

A Margit fürdő tánczterme csak úgy ragyogott a bál toleetekben tündöklő szép asszonyoktól és lányoktól, a kik pirult arccal, buzgóan járták a tánczokat.

A Magyar testvérek zenekara pedig dicseretet érdemlő precizitással játszotta az előttünk ismeretlen tánczrend darabjait mindaddig, míg csak a hajnali szürkület veget nem vetett mulatságnak.

Az estélyen jelen voltak: Asszonyok: Dzurilla Jánosné, Bechert Manoné, Kölesey Akosné, Laszgalner Kalmanné, Zador Lajosné, Zalay Markné, Dienes Barnané, Kölesey S.-né, Pünkösdy Ferenczné, Nanásy Lajosné, Frater Zoltanne, Szabó Antalné, öz. Buzas Elekné, Czvufusz Lajosné, Döczy Gedeonné, Tóth Annelé, Nanady Ivánné.

Leányok: Dzurilla Paula, Bechert Ilona, Laszgalner Böske és Nóra, Zador Vilma, Kaszanyitzky Margit, Zalay Ilon és Emma, Dienes Klára és Rozsi, Kölesey Hella és Ilona, Pünkösdy Gitta, Nanásy Viola, Fráter Irma, Szabó Ilona és Gizella, Buzas Ilona, Czirnusz Anna, Kovácsy S. roltá, Döczy Ilona, Kepp-s Szeréna, Baróthi Gabika.

Az estélyt megtisztelte megjelenésével gr. Degenfeld József főispán is. Utólagosan emlékezünk meg az eredeti tánczrendről, mely egy valódi index mintájára volt kiállítva, így szerepeltek a tánczok közt: telekkönyvi valczár, politikai négyes, polka romaise, örök csárdás. Aláírva az indexnek: Gólya sk. dékán, Koppány Miska rektor és Balék háznagy.

* **Meghívó.** Az alsó-szabolcsi tiszai-mentesítő társulat t. érdekeltségét van szerezni. 1898. évi december hó 19. napján d. e. 10 órakor Debreczenben a társulat hivatali helyiségének (Szechenyi-utca 1. sz.) nagytermében megtartandó rendkívüli közgyűlésre tisztelettel meghívni. Targyisorozat: 1. A nagyméltóságú m. kir. földmívelési Miniszter urnak 70,171—1898. sz. a. magas rende-

lete, az 1897. évi július hó 31. választmányi gyűlésből felterjesztett balparti belviz tervezet megbirálásáról. (A rendelet és birálat külön nyomatványban közölletik.) 2. A nagyméltóságú m. kir. földmívelésügyi Miniszter urnak 70,894—1898. sz. a. magas rendelete, melyben a Hortobágy Berettyó belviz szabályozó társulat felosztására vonatkozó tervezetet — záros határidő alatti — nyilatkozattétel végeti leküldi. — (A magas rendelet, a felosztási tervezet az ezen ügyben kiküldött Bizottság által a felterjesztendő »Nyilatkozat«-ról készített munkálat nyomatványban csatoltatnak.) A közgyűlést megelőzőleg ugyancsak Debreczenben a társulat hivatali helyiségének nagytermében f. évi december hó 19-en délelőlt 9 órakor igazgató választmányi gyűlés fog tartatni, mely gyűlésre az igazgató választmány tagjai tisztelettel meghívom. Targyak: A fenti közgyűlési meghívó tárgysorozatában 1. 2. sz. a. foglalt ügyekben javaslat tétel. Kelt Debreczen, 1898. december hó 3. napján. Gróf Dessewffy Aurél, t. elnök, Dienes Barna, t. igazgató.

* **Köszönetnyilvánítás.** Mindazon rokoni, jóbarcok, az önk. tüdőző testület tagjai általában a n. é. közönségnek, kik felcshetlen jó leányunknak fo. hó 5-én tartott végítzességétől megjelentek s ez által bánatunkban osztozni szivesek voltak, nemkülönben Kernats Gyula tem. int. tulajdonos, ki a temetes körül tett intézkedései által teljes megelégedésünket kiérdemelte, fogadják ez uton is legforróbb köszönetünket. Debreczen, 1898. decz. 7. Nagy József és neje,

* **Halál a vizsgálati fogságban.** Izgalmas napja volt a múlt hónap kilencedikén Vacznak. Az eléggé csendes városban ezen a napon léte le ifju Krecsak József, fia egy gazdag városi képviselőnek, Spatz Bernátot és üzenegyéves Hermina leányát. A rémes eset úgy történt, hogy a fiatal Krecsak-fiut, aki végtelenül vallásos volt, Spatzék megharagították s Krecsak dühbe az ablakon keresztül polyóra töltött puskával lötte le Spatzot és leányát. A ketszeres gyilkost azonnal elfogták s Budapestre a pestvidéki törvényszék fogságába vittek. Egy ideig nem is szabadkozott a fogság ellen, csak mikor a vizsgálóbíró előtt állott, világosodott ki, teljesen, hogy a szerencsétlen ember örült. Mikor vizsgálóbírája valatni akarta, bélyeges kérvényt küldött csak aztan ígerte meg, hogy be vállalja véres tettet. Révész Bela védőügyvéd kérvényt adott be s több anyurál igazolta, hogy Krecsak József epileptikus. Dr. Ducz Lajos a pestvidéki törvényszék vizsgálóbírája, a múlt héten künn is járt Vaczot és negyvenöt tanut hallgatott ki. köztük Gajári Géza országgyűlési képviselő, volt pogarmestert és dr. Zador Janos pogarmestert, akik mind igazolták, hogy a gimnaziumokat járt fiatal ember kiskorától fogva epilepsiában szenved. Ezek után vég-targyalásra nem is volt kilátás es Krecsakot már a legközelebbi napokban átszállították volna valamelyik örültek házába. A vizsgálati fogságban azonban baja többször elővette s tegnap egy roham a pestvidéki törvényszék fogságába megölte. A fiatal gyilkos holttestét a törvényszék engedelmevel Vaczra viszik s szülei ott temettetik el.

* **A koldus tragédiája.** Az Anzalföldön, a magyar államvasut töltése mellett, egy piszkos rongyokba burkolt holttestet találtak. Valami öreg koldus volt szegény, csaknem 80 esztendő. Nem volt neki, hol a fejét lehajlathatta volna, meg 6 krt sem tudott szerzeni, hogy a menedékházba mehett volna. Kint csavargott szegény éjzaka a vad, elhagyott helyen és nyilván elkeseredésében akart egy vonat elé állni, hogy elgázoltassa magát és véget érjenek szenvedései. A vonat nem gázolta el, csak lelökte a töltésről, de olyan erővel, hogy a szegénynek több bordája betört s a jótékony halál elérte. Holttestét bevittek a bonczoló-intézetbe. A rendőrség vizsgálatot indított ügyében.

* **Bismarck írói sikere.** A magy. nemében paratlan az a siker, amelyet Bismarck herceg most megjelent emlékiratai, a »Gedanken und Erinnerungen«, elérték. Mint Berlinből írják, a múlt hét végéig három száza

tizennyolcz ezer példányt rendeltek meg belőle. Ez a rengeteg mennyiségű könyv több mint hetedfélmillió márká értékét képviseli. Az első kiadás már teljesen elfogyott és már egyetlen példány sem kapható belőle. Most lázasan dolgoznak rajta, hogy a második kiadás minél előbb megjelenhessen. Ehhez fogható sikere csak Grant amerikai elnök emlékiratainak volt, bár az sem közelíti meg a „Gedanken und Erinnerungen” sikerét. Grant könyvéből több mint százezer példányt adtak el a könyv kiadói. Kár, hogy élő író művének nincs ilyen nagy kelete soha.

*** A szász diákokat felmentették.** Azt a két szász diákot Hann Albert joghallgatót, Binder Marton tanárjelöltet, kik 1896. apr. 20-án, a Kolozsvár határán felállított székely vértanu emléket a legnagyobb vandalizmussal megrongálták, az ékítményül a 2 m. magas talapzatra erősített nagy kőgömböket letörték, az obeliszkre a magyart gunyoló firkaásokat tettek, a kolozsvári kir. tsvék, ő Felsője a király nevében, a büntetés alól felmentették.

Ezzel szemben azt a szegény falusi embert, aki az emlék körül ültetett puszpáng bokrokból több galyat virágvasarnapján letépett, — abból csokrokat kötött s azt elakarta adni, 2 napi fogházra ítélték s az ítéletet a szegény falusi ember ki is szenvedte.

Ez ítélet ellen Csaba Zoltán kir. alügyész felebbezést jelentett be, mert az emlékek megrongálásáról lévén szó, az hivatalból üldözendő cselekményt képez, magánvádat tárgyat nem képezheti.

Magunk részéről megjegyezzük, hogy mi úgy tudjuk, hogy a vértanu emlék az ereklye muzeum összes tárgyaival Kolozsvár város védnöksége alatt áll.

A rongálásról az első feljelentés is az ereklye muzeum tette s csak azért nem tett sem követelt, sem közvetlenül eddig lépéseket, mert a főkapitányi hivatal a tett elkövetésekor kijelentette, hogy e vétség hivatalból fog üldözni.

*** Gyász.** Polgárdon tegnap a földművelésügyi miniszterium tvirati értesítésére, hogy Nagy Vincze országos tejjgazdasági felügyelő holttestét Budapestre szállítja é ott emeteti, a helybeli kath. plebanos a halottat délelőtti beszéltel, delutan pedig a község értelmisége a vasútra kísérte, hol a ref. lelkész bucsuztatóul szép és megható imát mondott felette. Polgárdi község közönsége a elhunyt érdemeinek elismerésül díszes koszorút helyezett a ravatalra. A halottat a postavonat vitte fel Budapestre.

*** A debreczeni kerékpáregyesület** a f. évi október hó 2-án tartott — szépen sikerült pályaverseny után — Dr. Freund Jenő e. titkar indítványára rendkívüli közgyűlést tartott. E közgyűlés lovag Döbiczki Sándor m. a. v. üzletvezetőt egyhangu lelkesedéssel az egyesület diszelnökeve választotta meg. A diszelnöki oklevelet Lasz gallner Kalmán m. a. felügyelő vezetése mellett 5 tagu bizottság adta át tegnap deiben a kitüntető diszelnöknek, ki köszönő szavaiban megígért, hogy az egyesület érdekeit elősegíteni ezután sem fog megszünni.

*** Pénzbüntetés a Krivány sikkasztásért.** Aradról írják: A Krivány ügyben a fegyelmi bíróság befejezte a vizsgálatot. Indítványozza Szathmáry Gyula alispán, Vörös Vidor főügyész és Pecsken Sándor arvaszéki elnök visszahelyeztetésének hivatalukba s a fegyelmi vizsgálat megszüntetésének. A többi tisztviselőnél a bíróság beigazoltnek látja a mulasztást s ezért Schveger főszámvevőt 150, Barb gyámponzari ellenőrt és Hanacsek könyvelőt 50—00 forintnyi pénzbírsággal kéri sújtani, de hivatalába mind a hármat visszahelyezendőnek tartja.

*** Dohány beváltás ügyében** köztudomásul hozatik, hogy Debreczen sz. kir. város területén a dohány beváltási határidő 1898. decz hó 12-én kezdődik és 1899 év febr. 14-én végződik. Debreczen 1898 Decz 5-én. A városi tanács.

*** Öngyilkos tüzerfőhadnagy.** Somogyi György tüzerfőhadnagy, — mint orsovai tudósítónk táviratozza, egy héttel ezelőtt nyomtalanul eltűnt onnan. Utoljára egy dunaparti vendéglőben látták a főhadnagyt, amint vigan mulatott. Mikor meglegelte a mulatságot, egy halászt fogadott föl, a ki vállalkozott rá, hogy csónakon átviszi Adakaléh szigetére. Somogyi főhadnagy beült a csónakra és azóta nyoma veszett. Vele együtt azonban a halász is eltűnt. Má adakaléhi török halászok egy fölözslásnak indult holttestre akadtak, melyet tüzerfőhadnagy egyenruha foszlányai borítottak. A hatóságok megállapították, hogy a holttest Somogyi Györgyé. Egy czédulat találtak a főhadnagy zsebében, melynek elmosódott betűi azt mondják, hogy a főhadnagy életuntsagból kereste önként a halált.

*** Elismerés és köszönet.** A színész egyesület tegnap tanácsülésen Pazmándy Dénes elnök jelentésében meleg szavakkal méltatta a debreczeni színészet 100 éves jubileumát s a tanács Komlóssy Arhurinak, Géressy Kalmánnak és Komjathy János igazgatóknak, kiknek az ünnepély rendezése körül nagy érdemeik voltak, köszönetet szavazott.

*** Elsülyedt gőzös.** Egy Batumból érkezett tvirat szerint a Fekete-tenger keleti partján, öt mérföldnyire Ocsemesirvtól mult éjjel nagy hajószerecséltenség történt. A Batumból jövő »Pet-r« nevű gőzös ugyanis nekiment az »Elisabeth« nevű személyszállító hajónak és akkora leket ütött rajta, hogy az »Elisabeth« néhány percz alatt elsülyedt. Az összeütközés olyan heves volt, hogy az »Elisabeth« utasainak alig volt idejük a mentő csónakokat leeresztetni és a »Paterre« átszállani. Sok utas a tengerbe veszett. Mindkét hajó személyzete közül többen megsebesültek. A »Pet-r« az elsülyedt hejő megmentett utasait és személyzetét vi-szavitte Batumba.

*** Megörült főmérnök.** Lugoson — mint lapunknak jelentik — nagy feltűnést keltett jelenet történt az utcán. Egy elegáns ur letepte ruhát. Az utcán járók azonnal látták, hogy az illető elmebajos. Az előhívott rendőrök lefogták a szerencsétlent s a kapitánysághoz vitték, ahol megállapították, hogy az illető Gurányi Pál kir. főmérnök, a nagyenyedi kulturmérnöki hivatal vezetője. Lugoson az edes anyját látogatta meg: itt tört ki rajta a hosszabb ideig lappangó betegség. A szerencsétlen főmérnöknek — aki csak nemrég nősült meg, — sorsa Aradon is nagy részvételet keltett; Gurányi azelett az aradi kulturmérnöki hivatal főnöke volt, az aradi társaságok kedvelt szimpatikus alakja; csak nemrég helyezett Nagy-Enyedre.

*** A kóbor cigányok** ellen Sue Jenő, Montépin Xaver és Ponson du Terrail irodalmi iskolaja egyik legjobb müleujét vesztie el. Azokat a vándorló cigányokat, akik oly előszeretettel nevelték fel a rejtelmes eredetü hercegnyöket és nem kisebb előszeretettel cselegettek föl saját gyermekeiket a grófi csemetékkel, végül szint azon passzióval választották f-jedelmeüknek az elzúlótt ögróffokat és földvarmestereket, nagy veszély fenyegeti. Törvényhozási uton el akarják őket tiltani a vándorlástól. Arad városához átirat érkezett Borsodvármegyétől, mely feliratot intézett a képviselőházhoz a kóbor cigányok vándorlásának megállítására iránt. A feiratot Borsodmelye partolásra ajánlja. A város dec. rendes közgyűlésen hoz határozatot fölötte.

*** Szilágyi Dezső Kolozsvár diszpolgára.** Várady Aurél dr. ügyved. th. biz. tag indítványt nyújtott be tegnapelőtt a polgármesterhez az iránt, hogy válassza a város örvényh. bizottsága Szilágyi Dezsőt a város diszpolgáráva. Az indítványt Várady dr. nem a Szilágyi Dezső nevével összefüggő legujabb események hatása alatt, hanem régebben szövegezte és már decz. 4-ikén tartott egy értekezleten benyújtotta a tagok tájékozás végett s azok hozzájárulása után adta be e letisztázott szöveget a polgármesterhez, Igy tehát az

indítvány nélkülözi a mai aktualis eseményekre való reflexiót. Azt hisszük azonban, hogy ezek az események csak növelik az indítvány elfogadásának indoklására felhozottakat. Az indítványt különben a pénteki városi közgyűlés fogja tárgyalni.

*** Szuronyok között.** Tegnap delután a négy órakerkező temesvári vonatról 6 szuronyos baka szállott ki, közrefogva két darócruhás, szomorú alakot. Katonabokat liferáltak. A temesvári helyőrség két rabját, a kiket súlyosabb bünesetek miatt elítéltek, most Aradra hozták, hogy a büntetésüket az itteni varbeli fogházban üljék le. A szuronyos katonák az állomásról egyenesen a várba vitték a két rabot. Érdekes volt, hogy utközben mindenki a kivel találkoztak, azt mondta:

— Ni, hozzák a Braunt!

Persze, hogy nem az volt.

*** A legértékesebb gyémántok.** Hogy most mar nem a koronay főknél kell kutatnunk, ha valami különösen szép es nagy értékű képviseelő kincsek az ajdonosat keressük, hnnem az új világ gazdag nábobjai és milinmosai sorában, azt ma mir mindenki tudja. Az ujabban felfedezett drágakövek is ezek kezei között vannak. Mrs. Villiam Astornak van a legértékesebb gyémánt gyűjteménye. A legszebbel azonban viszont Mrs. Corneliu Vanderbilt dicsekedhetik. Kicsike ugyan a mennyiben csak egy karatot nyom, férjének mégis 10 000 forintjába került. Mután a gyémántnak értéke súlyának hatványa arányában növekedik, a Vanderbiltné e gyémántja, há a Koh-i Noor súlyával (vagyis 102 es fel karattal) birná, körülbelül 7.600.000 forint értéket képviselne. Mrs. Vanderbiltnek e ritka ékszere Sumtulpoorból vagy Glandadából való.

*** Alföldy Károly** előnyösen ismert tánciskolájában a második tanfolyam folyó, azaz december hó 10-én megkezdődik. Melyre beiratasok a mai naptól kezdve elfogadtnak bármely időben a lakásán, II. ker. Péterfia-uteza 2. szám.

*** A legszebb karácsonyi ajándék gyermekek számára.** Majdnem óriási sikert ért el az utolsó évtizedben egy játék és foglalkoztatószer gyermekek számára, mely külső alakjával keveset mutat, melyben azonban minden más játékszerrel szemben oly sok előny foglaltatik, hogy neki tényleg egy magas, maradandó érték tulajdonítható. Mi a Richter F. Á és Társa cégnek Horgony Köépitő szekrényeit értjük. A technika minden ágazatában való haladás korszakában igazán értékkel bir, h már a gyermekben a forma es alaki szépség iránti érzék élesztetik és hogy ez mas foglalkoztatószer által hasonló tökéletes módon el nem érhető, azt bizonyítja egy tekintet az alakelt mintalapokra, amelyek könnyű mintával kezdve, lassankent nehezebb mintára térnek át. Maguk a kövek igazán tisztán vannak kidolgozva és lehetővé teszik a gyermekeknek a könnyű és biztos felállítást. Egy nem megvetendő előnye továbbá a szekrényeknek azok nagy tartósága, mert esetleg elveszett kövek mindenkor pótolhatók es maguk a szekrények is kiegészítő szekrények hozzávásárlása által tervszerűleg megnagyvó bithatók.

*** Mit vegyünk férfiaknak Karácsonyra?** Határozottan a legalkalmasabb karácsonyi es ujvi ajándékok férfiak részére Schwartz Daniel tejtékpipa-metsző üzletében »Bika« szálloda épületében kaphatók: u. m. csakis valódi tájtékpipák es szipkak minden alakban es árban, valamint borból pénz, dohány es szivar-tárczak, séta-pálczak ezüst fogantyúval már 4 frt-ól kezdve, sakk- es dominó-játékok a legjutányosabb árban. Kérem a n. é. közönséget, hogy monogrammos es czimeres pipákat, valamint szipkakát szivekedjenek mielőbb megrendelni, hogy kellő időben elkészülhessenek. Kiváló tisztelettel Schwartz Daniel.

Különfélék.

Te.

— Vers Margithoz. —

Úde vagy, szép vagy, mint az ibolya
Tied a tavasz legszebb mosolya,
Lábad nyomán tan rózsá is fakad, —
Nincs lany a földön, nálad bájosabb.

Jó vagy, s szelid, mint egy fehér galamb...
Angyal, ki köztünk jársz-kelsz itt alant,
Hogy megszeressünk, mint egy földi nőt,
S megsirassuk, ha látjuk: szarnya nőtt.

Zsoldos László.

A haszontalan ember. És még az állítja olyik emberről, hogy haszontalan. Meggondolatlan hamarkodással igyzen akik itélnék: bizonyára nem olvasták annak a német tudósának a számadatát, aki erre az eredményre jutott:

— Sokan lézengenek itt közöttünk, akiknek mi hasznát se veszi, sőt egyenesen kárát vállalja a társadalom. Mekkora nyereségre tehetne szert az utjokon ha fölbontatná testüket alkatrészeire.

Ez persze már csak tréfába üldöztetése az itt leírandó komoly adatoknak. Hatvannyolcz kilogrammot nyom: arról az emberről szól.

Légmüvé ha változhatnék: kilenczvennyolcz köbméter gáz kerülne ki belőle és annyi hidrogén, amelylyel megtöltve hetven méterkilogramm fölszálló ereje lenne egy léghajónak.

Ha a testéből kiszednék a vas tartalmát, elegendő volna rá, hogy hét nagy szögge verjék össze.

Hetedfél kilogramm gyertyára való zsiradékot választhatóak ki belőle.

Hatvanöt darab jokora irónt fabrikálhatának a teste szénttartalmából, közbevetőleg jegyezvén meg, hogy mindeme alkatrészek 100 tojas tehérből s sarajában vannak hasonlóképp felhalmozva.

820.000 darab gyufa fejére jutna foszfor a testéből.

Kikerülne abból ezenfelül husz kávécannállal só, ötven darab kockacukor és 42 liter víz.

És még azt állítják olyan emberről, hogy haszontalan, holottan hiszen gázt és irónt, sőt és cukrot, gyertyát és a gyertyához még gyufát is ad mindezt a saját husából és véreből.

Ipartestületünk.

Irta: Gondy Károly

Végre valahára a mienk! Nem igen jartunk utána, nem is kértük, sőt részben ellenéztük, de azért mint az új hadiérmet egészséggel elviselhetjük.

A miniszter e testület megalakításán maga is gondolkozóba esett, az egyszer a kisebbeknek engedett, az iparkodó gründolókra nem igen hederített.

Dehgy itt helyben jobban tudják, mivel kell fogni csizmadiát, a miniszter visszasi zivta szavat és az ipartestület már választott és választand:

Bizony ő kegyelmességének is meg kell néha gondolnia azt, mit a pártja vak buzgóságában saját céljára kifundál, mert már nem egyszer sült fel a főispán föllentéseinek. Esze ágában sem volt, hogy az új intézménynek mint a burnót-szelenczének rugón járó ördöge van, míg a t a főispán ex offio nem az orrához ugratta.

Hoi pénzzel nem lehet vesztegetni, ott elcséggel kell reakényszeríteni az obstruáló hadat a független var feladására. Az országos ipartestület van hivatva megszabolazni oly vidéki testületet mely nem adja meg magát a központ intenczióinak.

Már ki van hirdetve a pályázat 22000 bakkancs és 3900 pár csizmára, de erre csak a bekebelezettek aspirálhatnak. Szerencsére a mi 546 csizmadiánk a köznép

után él, nem dolgozik urnak. nem bánják, ha a komisz munkát is Döb ingben vagy Lito-mischben készítik. Őket nem lehet, mint a papot kongruálni, sem pedig csalétkekkel becsapni.

Ugyan uraim! mi vezeti önöket arra, hogy az iparosan egy egyszerre segíteni akarnak? És ha komolyan akarnak, mi uton-módon? Tévuton járnak, na azt hiszik, hogy nem látunk át a szítán.

En életem érettebb korszakát, keresetem javát, gondolatom annyi szikráját az iparnak, a technikának szenteltem; ha valaki tudja a jó iparost becsülni, hát én tudom. A földmívelés után az ipart tartottam első kereseti forrásnak, mely az állam legbiztosabb alapját képezi. A honi ipar művészete az állam arany kerete.

De sajna, az állam, a kormány és képvisellete nem magát az ipart, de az iparost tekinti a saját céljainak elérésére; csak a politikai numerusát látja benne.

Ha tehát a beteg iparososztály nyomorán megessett a szívök: mit kérnek a betegőt tanácsot; miért nem nyujtanak mindjárt kész orvosságot? ... kész tervvel kellene fellépni a vész idején. Az elnyomorodott, illetőleg elnyomoritott iparos osztály gyenge, hogy csak egy szót is szóljon, nemhogy vas marokkal belenyuljon, ... rég elnémitotta aggasztó betegsége! ...

Igaz, az urak nem iparosok, nem értik a munka becsét, csak az alkut; de azért nem kellene egyedül azon magoknak iparkodó iparosokra hallgatni, kik magukat nagyoknak nevezik, a gyűlések után élnek, kik nem dolgoznak, és azért a szentírás tilalmára mégis jól esznek.

Országos ipartestület! Mily édes nevezet, mely a nagy bajból majd kivezet! ... Országos a baj, hogyné jutna a vidéknek, a nagy alföldnek belőle! Nekünk is jut egy filiális és benne jegyzőnek legalább is egy fiskális.

E mellett még egy Ocsó János ügyész, ki még a pénzbeszedő eljáróra is ügyelni kész. Hat a Tütü János? Azt nem kell fizetni; annak lég a fizetése, az majd ingyen jár. Uraim! hiszen ez így kész hivatal, akár a bejelentőnél is jelentősebb ... itt legalább nem fizetünk külön.

Hja! ki állami munkára és segítségre számít, az ne sajnálja a költséget; olyan jótetemény, milyet az uti adó nyujt ... uri mód, kocsis, jó kell hozzá, hogy élvezzük. — Különben hagyjuk e soványságot!

Mi nagyon is látjuk ez új iparkodásan a kormány utójára rugdalózó lólabát, mivel az átkos pénzen szerzett többséget minden áron megmenteni igyekszik. A jövő választáskor, ha kevés lesz a pénz, hajcsárookra lesz szükségük, kik most anticipandó élvezik a honorariumot. Tömeges felhajtásra lesz szükség, tehát szövetekezés és szövetekezés, ez erősíti a jobboldali szék szövet szálait.

A ki úgy távolról szemléli a választásokat, az láthatja mily egyforma érdeket verbuváltat a főispán.

Honi vagy városi atya, és atyamester, még a gyepmester is kész kaptán készül. A hogy a modern stratégiában a vasut és drága közut játsza főszerepet így választás alkalmával a fiakker szállítja a truppokat. Meg egy városi bizottsági tag megválasztására is messze vidékről beidézik a hivatalnokot. Mert hiába a jó (!) kormányzatban a jó filiális a központ szárnya.

Ha tehát az iparon segíteni akarnak, ki vele a programmal! ne áruljunk zsákban macskát, ne a hivatalon ragodjunk, hanem lássuk mit kapunk. Orvosságot és ne tanácsot adjatok!

Nem az iparosokon áll az ipar felendüsc, hanem a fogyasztó közönségen, mindnyájukon ... a kormányon a sor intézkedni, ott miudennek a kiindulója.

Inkább oly szövetekezetről gondoskodjunk mely célul kitűzi, hogy a mennyire csak lehet honi gyártmányt vásárol, és így az idegent kiszorítja a piacról.

Nem kell aztan egyelőre több sem nekünk, sem a kormányoknak, ha egyszer a pénz-készlet a piacunkon megmarad.

Uraim! ne a tetőn kezdjük az építkezést, ne szavazzunk, ne korteskedjük, se ne pályáztassunk, hanem mondjuk ki: honi áru! ó, ki be nem lép e szent szövetségbe!

Mondjuk ki, hogy: semmiféle iparos két vagy több szakmát nem egyesíthet egy cég alatt, mint pl. órás és ékszerész, kivált ha egyikét sem tanulta.

Ne árulhasson a szatócs könyveket és a könyvereskedő ne hirdethessen fővárosi cukorkákat. De még a császári (és királyi) czimzés sem jogosult, ha egyszer valaki magyar földön üzi iparát, és szolgálja hazáját és királyát.

Igen t. hölgyeim! Önökhöz fordulok főképen, midőn az idegen portékát hangoztatom. Igaz, hogy a közfelfogás s erint: ruha teszi az embert; de azért kinek jó izlése van, az kevéssel beszerzi divatszükségeit.

Az izlésnek két főtényező: a forma és szín, maga az anyag ritkán határoz. Ne Hennebergezzünk, ne Zwiebackozzunk, hanem érjük be avval, mit a honi kereskedelem, de főkép iparunk nyujt. A jó izlés a nővel születik, de hogy azt fokozhassa, ajánlom, hogy előbb rajzoljon és csak aztán zongorázzék. Németország a rajznak köszöni nagyságát, a nélkül, hogy puccos lenne hölgyvilága. Sokat várok a divat reformjától.

*

Ilyeken törjük a fejünket. A magas kormány pedig ne verbuváltasson egyre a főispánjaival közvetve a husos fazék körül és a Haza fényre derül.

Mit érez a veszett ember?

— Egy francia író elbeszélése. —

Párisban történt, hogy az idén júniusban egy veszett eb megmarta Malafaide Szeverin orosz származású francia színműrőt, a kin aztán csakugyan kötött a veszíttség. A Pasteur-intézetben azonban kigyógyították, úgy, hogy ma már teljesen ép a teste lelke. A minap együtt ebédelt vele egy francia újságról, akinek elmondta, hogy mit érzett veszett korában.

— Az idén júniusban a Bois de Boulogneban ütem egy padon. Egyszer csak hallom amint kiáltoznak: «Kutya! Veszett kutya! Fogjátok meg! Agyon kell ütni!» S láttam felém közeledni egy közepes nagyságu, kilógó nyelvű kutyát, amelyet a peczerek üldöztek, Torkon ragadtam, s a másik kezemmel a torokába gyömöszöltem a zsebkendőt. Az állat egész könnyen megharapott. A kezem kis-é verzett de nem fáj. Áradtam az ebet a peczérnek, magam pedig visszatértem a városba, ügyet sem vetve kis sebemre. Ete abban a társaságban a melyben vacsorálni szoktam. elmeséltem az én kis hőstetemet, a hatás azonban furcsa volt. Min'ha nyomban elválták volna mindeőknek az étvágyát. A szomszédom, egy öreg ur, gyöngyöző homlokát törülgetve, végre kifakadt: De kedves uram, ha az ember veszett, akkor gondolza magát, elmegy Pasteurhoz! Hat ha hirtelen nekünk esnek és megharapna? Es elült melőtem az asztal tulsó végére.

Kissé meghökken'em. Azt mondta az öreg: Ha veszett az ember ... Hátha valóban az voltam? ...

Távoztam. Elmen em a legközelebbi patikába, ahol megnyugtattak, egy másikba ahol rám ijesztettek, egy harmadikba, ahol azt mondták, hogy ez nem tartozik reajok, egy negyedikbe, ahol ijedősen huzódottak tőlem és sürgősen ajánlottak: menjek a Pasteur-intézetbe.

Hazamentem azon tételődve, hogy vajjon veszett vagyok-e vagy sem? Hosszas hánykolódás után elaludtam r másnap ismét sorra jartam a patikákat. De a rettegés miadinkább urrá lett rajtam. Nem éreztem ugyan semmi abnormalist, de mégis, a mint a félelem hatása alatt vizsgáltam magamat, egyes elváltozásokat tapasztaltam. Milyeneket? Nem tudtam meghatározni. Végre rá szántam magamat, hogy elmegyek a Pasteur-intézetbe.

A mikor oda megérkeztem, rettenetes látványban volt részem: Egy megkötözött ember, a ki harapni iparkodott, habzó szájjal meredt szemmel, iszonyuan ordítva feküdt a földön. Mészáros volt, akit előtte való este harapott meg egy veszett kutya s éppen egy erőt harapta meg, úgy, hogy a méreg azonnal elterjedt a testében. Kitört rajta az ebdüh. Nincs segítség, engedni kell hadd pusztuljon el bele.

Elrémültem. [En is így fogok járni? Egem is megkötözve fognak elhurcolni valami félreeső helyre, én is rugni, kapálózni, harapni, marni fogok? Nekem is tajték jön majd az ajkamra s még az a vigasztalásom sem lesz meg, hogy összezuzatom a fejemet a puhára kipárnázott fálón?

Ott vagyok hát a váróteremben. Tele van emberekkel, akiket nem látok, mert semmit sem látok. Félek. Vegre, hosszas varakozás után bejuthatok az orvosok szobájába. Harman vannak, komoly és jóakaratu emberek Emondom nekik az esetemet. Ők megvizsgálják a marást.

— Kezelés alá kell lépnie, mondják.
— Fojtogatott a szó, amint kijött a számon:

— Már késő (Harmadnapja, hogy meg-mart az eb.
— Még nem. De éppen ideje, hogy hoz-zalássunk.

Kigombolom a mellényemet, fölhajtom az ingemet s az orvosok egyike baloldala-lamba fecskendez egy adag gyöngébb oltó-anyagot.

— Jöjjön vissza holnap. Sokat álljon a zuhogó csap alá, nyugodjék ne izgassa magát s főképp ne féljen.

Könnyebb azt mondani, mint megfogadni. Elcsüggedten távozom, másnak engedem át a helyet.

Másnap ismét elmentem, most mind a két oldalomon beoltottak. Két héig tart majd ez így. Mindennap erősebbé lesz az oltó anyag végre az utolsó napon a veszetséget fogják a testembe oltani.

Az első négy-öt nap csupán testileg éreztem magam kellemelenül. Heves fájdalom volt a hasam táján, láz gyötört el voltam csigázva. Ötödnap már kezdtem érezni a veszetség örületét.

Gyakran hirtelen úgy éreztem, mintha csupa ködös, nehéz levegő ülne a mellem-re s forró levegőgomolyag szállott föl a fejembe. Nappal, éjjel, állva, ülve, járva anélkül, hogy valami különös jelről megismertem volna, úgy ment végbe bennem a krízis.

— Mert meg vagyok bolondulva! kiáltoztam. Vége! vége! Igen, úgy fogok elpusztulni, mint az a mézaros. Ez a veszetség. Érzem megvesztem.

A mikor pedig a forró pára, a gőz, a mely a mellemből a fejembe szállt, elpárolgott, keressem magamon a baj külső jeleit.

Viziszonyban szenvedek? Igen. Kerültem a vizet. Ha étkeztem, mindig sőt ittam, de még csak rá sem tudtam nézni egy palack vizre. A mikor naponkint a zuhogó alá állottam. önkéntelen, vagy öntudatos mozdulattal már ezt nem tudom, mind a két ösz-szeszorított öklömet a számra nyomtam. Nem akartam, hogy a tiszta víz az ajkamat érintse.

Szerettem-e volna marni, harapni? A veszettnek faj az állkapcsok, szükségük van arra, hogy harapdáljanak valamit. Sokszor összecsikorgattam a fogamat, a mi olyan volt mintha csorba fűrészt buzának végig durva aczélon.

De vajjon könnyebbülnek-e, ha harap-hatnék? Ha igen, akkor nincs többé kétség: veszett vagyok. Akkor aztán kezdtem kísérletezni. Harapdáltam a zsebkendőmet, az agyam lepedőjét, az abroszt, a galacsinná göngyöl-gett ujságokat. Jól esett harapnoml de vaj-jon az ezen való megelégedés ugyanaz volt-e, melyet az igazi veszettek éreznek? Ugyan a mézaros, a ki rettenő látományként folyton előttem lebegett, nem érzett másfajta meg-könnyebbülést, mint én?

Meg is próbáltam s elkövettem egy

olyan hitványságot, a mely megbecstelenítene, ha nem engedtem volna valami fékezhetetlen, belső ösztönnek, Egyszerre éjjel fölrázott álmomból a nyavalyatörés: macskanyavogást hallottam:

Pinczében feküdtem, mert szükségem volt a sötétségre, nem bírtam ki sem a nap-keltét, sem a napnyugtát s így levittem némi ágyneműt a pinczébe. Fölkeltem, kimentem a kertbe, a macska a kertfalán gubbasztott. Egészen kis macska volt. Megfogtam; meg akartam látni milyen hatással lenne rám, ha nem élettelen tárgyba, hanem eleven fajdal-mat érző husba harapnék? Megmártam a kis macska fület.

Szegényke, iszonyut sivitott én eleresz-tettem, ő meg elrohant. Visszatértem a pin-czémbé, még mindig gyötört az a rettenő kérdés: Azt éreztem-e, mikor megmártam a macskát, amit egy igazi veszett érzett volna? Veszett voltam e?

Ez a rögeszme nem engedett egy pilla-natig sem nyugodnom. Egy héig, mert a heves válság egy héig tartott az ötödiktől a tizenegyedik napig, nem tudtam másképp nyugtot találni, mint hogy vertem magamat, dühösen, erősen, ököllel, úgy, hogy el-szédültem.

Ilyenkor pár perczig elaléltam s csak a belsőmből fejembe szálló forró gőz ébresz-tett föl.

Ezek azok az érzések, a melyek eltöl-töttek. Veszett voltam? Nem tudom. Csak elmondtam, a mit éreztem. De ha veszett vol-am is: ma ki vagyok gyógyulva. Erősebb a testem, nyugodtabb a lelkem, mint azelőtt, jobban is dolgozom. Hála érte annak a nagy elmének, a kinek felfedezése megmentett: Pasteurnek.

KÖZGAZDASÁG.

Sertésvásár.

decz. 7.

Kőbányai sertés piac. Szerbiai nehéz páronkint 320 kilogrammon feüli párja 54—55 krajczárig, közép (pkint 251—35 — kilogramm sulyban) 55—56 krajczár Könnyű (páronkint 240 kilogrammig terjedő sulyban) 53—54 krajczárig.

Sertéslétszám: 1898. évi decz. 5-én — volt készlet 38.056 darab, 1898 decz. hónap 6-án felhajtott 227 drb, 1898 decz hónap 6-ik napján elszállított 279 darab 1898 decz. hó 7-ik napjára maradt készlet ben 38.004 darab. — A hizott sertés üzlet-irányzata lanyha.

Budapesti gabonatözsde.

decz. 7.

készár üzlet hivatalos árjegyzései a következők

Bursa	kilós	Ar 100 kg.	kilós	Ar 100 kg
Bánsági	76	—	80	00.00—00.00
"	77	—	81	00.00—00.00
"	78	—	82	—
Tiszavidéki	79	10.—10.05	—	10.70—10.75
"	76	10.15—10.30	80	—
"	77	10.25—10.35	81	00.00—00.00
"	78	10.40—10.45	82	10.65—10.70
Pestvidéki	79	10.20—10.30	—	—
"	79	10.35—10.40	80	—
"	76	10.45—10.55	81	10.70—10.75
"	78	10.60—10.65	82	—
"	79	10.15—10.25	—	—
Bácskai	76	10.50—10.35	80	00.—
"	77	10.40—10.50	81	00.00—00.—
"	78	—	82	00.00—00.—
Észak magy	79	—	80	—
"	78	—	81	—
"	79	—	81	—

	Min. hekt.-ben	Ar	kilógram
1. oszt. elsőrendű	uj	70—72	8.60 8.55
"	"	"	8.40 8.45
"	"	"	6.20 6.55
Árpa takarmánynak	"	60—62	6.80 6.80
"	"	62—64	6.80 6.80
"	"	64—66	7.80 8.20
"	"	66—68	5.75 5.70
Zab	"	39—41	5.55 5.35
Tengeri bánsági	uj	"	12.25 12.75
"	"	"	"
"	"	"	"
Repeze bánsági	"	"	"

Előkelő biztosító intézet,
amely az élet és baleset biztosítás min-den combinatióját műveli

Debreczenben felállítandó vezérigynöksége részére

ügyvezető titkárt keres.

Csak oly urak, akik az organizáció és aquisitióban kiváló jártassággal és magában a városban nagy összekötte-téssel bírnak, kéretnek kiemerítő ajánlata-ikat „R. J. 7256.” jelige alatt Haa-senstein és Vogler-hez (Jaulus és Társa.) Budapest.

1408/1898. v. k. szám.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbróságának V. II. 268/2 1898.P. számú végzése folytán köz-hírré tétetik, miszerint Rozenberg Al-bert özvegye, czég részére Steiner Ja-kab, debreczeni lakostól 24 frt 88 kr. tőke enuek 1898. évi január hó 28-ik napjától számítandó 5 % kamatai és eddig összesen 23 frt 55 kr. perköltség ere éig 1898. évi október hó 12-én bi-róilag lefoglalt és 351 frt 50 kr-ra be-csült hazi butorok, és egyéb tárgyakból álló inozóságok 1898. évi december hó 13-án d. u. 2 órakor kezdetét veendő és Hatvan-utczán, 53 sz. háznál megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet igérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1898 évi Nov. hó 23.

Török Péter
bir. kiküldött.

Köztudomásu dolog, hogy a Richter-féle Horgony-Kőépitőszekrény

a gyermekek kedvencz játéka.

Ez csaku y an az egyedüli játék, mely gyermekek figyel-mét tartósan leköti és ezért egyhamar nem kerül sutba.

Emiatt a legolcsóbb ajándék és magas neve-lési értéke és jeles kivitelénél fogva egyuttal a legelőkelőbb ajándék is.

Egyáltalában a leezélszerűbb, amit gyerme-keknek játék és foglalkoztatószerű ajándékoz-hatunk. Az uj 28 sz. szekrény, mely tartalmaz: 2581 Horgony-épitőkövet, 14 mintafüzetet, 11 metszet-füzetet, 10 lap alakrajtot, 11 herakási mintalapot, 2 alaptervet stb. és melynek ára 177 korona, kétségtelenül a legnagysszerűbb ajándék, amit gyermekeknek adhatunk.

A horgony-Kőépitőszekrények 40, 75 és 90 egész 6 frtig és azon felül: áron minden na-gyobb játékszerűletben kaphatók és a valódiság jeléül „Horgony” védjeggyel vannak ellátva Minden Kőépitőszekrény „Horgony” védjegy nél-kül kevesebb értékű utánsat, melyet keményen visszautasitsunk.

Uj, diszes képes ár-jegyzékünket kívánatr: ingyen és bérmentv beküldjük.

Uj!

Türelm-meg-próbáló és a „Horgony”-c. tá-sasjáték. Bövel-bet az árjegy-zékből lehet meg tudni.

Richter F. Ad és társa

első o: ztr. magyar. csász. és kir. szabadalmazott Kőépitő-szekrénygyár,
Iroda és rak tár: I. Operngasse 16. BÉCS. Gyár: XIII Hietzing.) Ru dolstadt (Thüringia). Olten, Rotterdam, Lon-don, New-York, 215 Pearl-Street.

Hatóságilag engedélyezett

végkiárusítás.

Fekete és színes Ruha-szövetek, selymek, Cretonok, velesek, Vászna, Kanavász, függönyök, Paplanok Asztalneműek.

Karácsonyi és Ujévi

ajándék tárgyak.

Kötények, Kendők, Esőernyők, nyakkendők, íngombok, Himzések, szallagok és belésárak

a **beszerzési áron alul is**, minden elfogadható árban eladatnak.

Tisztelettel

Besenczky Kálmán,

a »Bika« szállodával szemben.

!! Még csak e hó végéig !!

1211/1898 v. k. szám.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. II. 382/2 1898 P. számú végzése folytán közbirre tételük, miszerint Dr. Hollaender Lajos ügyvéd részére Huszar Károly debreczeni lakostól 31 frt 70 kr. tőke, ennek 1897 évi decz. hó 30-ik napjától számítandó 5% kamatai és eddig összesen 27 frt 17 kr. perköltség erejéig 1898 évi szept. hó 23-án bíróság felül foglalt és 400 frtra becsült butorok és egyéb ingóságok **1898 évi december hó 13-án délelőtt 10 órakor** kezdetet veendő és Debreczenben Széchenyi u. 32 sz. a. megtartandó nyilvános bírói árverésen, a leütöbbit ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén beszáron alul is el fognak adni.

Debreczen 1898 évi nov. hó 17.

Bódogh Zs.
bir. kiküldött.**RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER**

Linimentum Capsici compos.
Ezen hírneves háriszer ellenállt az idős megpróbáltatásnak, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik külsőleg, csuszál, tag-szaggatásnál és meghúléseknél és az orvosok által bedörzsölésre is mindig gyakrabban rendelletik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorlati Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű háriszer, melynek egy határtalan sem kellene hiányozni. 40 Kr., 70 Kr. és 1 frt. üvegekben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapestben. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kiadóknak is van forgalmában. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üvegét »Horgony« védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., eszák. és kir. utvári szállítók, RUDOLSTADT (Thüringia).

Legolcsóbb és legzelelszerűbb
karácsonyi ajándék
egy**Újságírók-Sorsjegye**melyvel
1 korona
árértegy
100.000. koronás
és öt 20.000 stb. koronás nyereményt lehet nyerni.

Az összes nyereményeket a kezelőség 20% levonással kívánatra készpénzben visszaváltja. Minden sorsjegy utánizetés nélkül mind a 6 húzáson játszák. * * * * *

Huzás visszavonhatlanul 1899 évi január hó 4-én.

Sorsjegyeket ajánl:

a Budapesti Újságírók Egyesületének sorsjáték-kezelősége
IV., Kosuth Lajos-utca 1. sz.
Alföldi tak. pénztár. Debreczeni ipar és keresk. ban.

»Debreczen« kiadóhivatala.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.

Meghívó.

Az „István“ gőzmalom társulat fennállásának 50-ik évfordulója alkalmából folyó évi december 11-én délelőtt 10 órakor Debreczenben, a Kereskedelmi Akadémia disztermében

DISZ KÖZGYÜLÉST

tart, melyre a t. részvényesek ezennel meghivatnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Ünnepeles elnöki megnyitó.
2. Emlébeszéd.
3. A folyó évi november 20-iki rendkívüli közgyűlés által megszavazott alapítványok betérjesztése.
4. A létesítendő malmá zati szakiskoiára vonatkozó emlékirat felolvasása.

Debreczen, 1898. november 24.

Az igazgatóság

Meghívás.

A H-hadházi közbirtokosság f. hó 18-án délelőtt 10 órakor a községháza gyűléstermében

rendkívüli közgyűlést tart,

melyre az érdekelt birtokosok ezennel meghivatnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. A június hó 12-én tartott birt. közgyűlés 5. sz. határozatával kiküldött bizottság jelentése a Mandel-féle birtok megvásárlásáról és a szükséges kölesön beszerzéséről.
2. A birtokossági választmány 65/80 898 számú határozata, melyben a Poroszlay Zoltán-féle tagbirtok északi oldalától a dorogi határig egy közlekedési ut létesítése s az e célra szükséges területnek Ábrók József ottani birtokostól való megvásárlása javasoltatik.
3. A helybeli községi előjáró-ág kérelme — a gazdasági ismétlő iskola céljaira a Bánomkert melletti közlegelő föl — 2. h. 679 □ öl terület átengedése tárgyában.
4. Hadházi Eudre és társainak a Mandel-féle birtok megvétele ellen beadott tiltakozásuk.

H-Hadhaz 1898. december 6.

Tatár Gábor
közbirt. jegyző.Csapó László
közbirt. elnök.